

בְּדַא קְרָא, וְאַנְן חֲבַרְיָא תְּמִיּהוֹן עֲלֵייהוּ, עַל וַיְחִי
 דְּדַבּוּר עֲמִיּהָ יַעֲקֹב. הָזָה לִיּהּ לְמִימַר קַמֵּי יִשְׂרָאֵל.
 יִשְׂרָאֵל מִנִּין, דְּבַתִּיב, (ירמיה ב) קִדְּשׁ יִשְׂרָאֵל לַה'
 רֵאשִׁית וְגו'. (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. רַבֵּי אֶלְעָזָר
 בְּרִיה דְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְכִי לָא אָמַר קְרָא, (בראשית
 כה) וַיִּמְכַּר אֶת בְּכוֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב.

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן אַבּוּהָ, בְּעִידְנָא דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל
 קְשִׁיטִין וְזַכָּאִין וְעַבְדִּין זְכוּ, וְלֹא הוּוּ רְתִיתִין
 יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא יַעֲקֹב לְחַוְדִּיהָ. בְּדִין טַבָּאן דְּעַבְדִּין, הָזָה
 לְמַעַבְדַּ לְהוּ טַבָּאן סְגִיאִין דָּא בְּדָא.

מִדְּחָבוּ, וְאַתְגְּלִיאוּ עַל חוּבִיּהוֹן, וְעַל עוֹבְדִיּהוֹן
 בִּישִׁין, לָא הוּוּ סְבָלִין יְתִיָּה, דְּלֹא יַהֲוִיין
 לְעֵלְמָא, בְּקוּשְׁטָא עַל חוּבִיּהוֹן. וְעַל דָּא אֲתִי מְכִילְתָּא
 דְּרַחֲמֵי וְדִינָא לְחוּד, יִשְׂרָאֵל, וַיַּהֲבִית יַתְּהוֹן בְּאַרְעָא

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּים וְצַדִּיקִים וְעוֹשִׂים זְכוֹת
 וְלֹא הִיוּ פוֹחַדִּים יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא יַעֲקֹב
 לְבַדּוֹ. מִשׁוּם הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשׂוּ הִיָּה לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם טוֹבוֹת רַבּוֹת זֶה בְּזֶה.

מִשְׁחָטָאוֹ וְהִגְלוֹ עַל חַטָּאֵיהֶם וְעַל
 מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, לֹא הִיוּ סוֹבְלִים אוֹתוֹ
 שְׁלֹא יִשְׁאַרוּ בְּעוֹלָם בְּאֲמַת עַל חַטָּאֵיהֶם,
 וְעַל זֶה בָּאָה מִדַּת הַרְחָמִים וְהִדִּין לְחוּד,
 יִשְׂרָאֵל, וְנִתְּנָה אוֹתָם בְּאַרְצָן גְּלוּתָם. יָפָה

בַּפְּסוּק הַזֶּה, וְאַנְן חֲבַרְיָא תְּמִיּהוֹן
 עֲלֵיהֶם, עַל וַיְחִי שְׁמַעְבִּיר עִמּוֹ יַעֲקֹב, הִיָּה
 לוֹ לומר לְפָנָיו יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל מִנִּין?
 שְׁכַתּוֹב (ירמיה ב) קִדְּשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית
 וְגו'. (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. רַבֵּי אֶלְעָזָר
 בְּנֵי שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְכִי לֹא אָמַר
 הַכַּתּוֹב (בראשית כה) וַיִּמְכַּר אֶת בְּכוֹרָתוֹ
 לְיַעֲקֹב?

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, בְּזִמְנֵי שְׁהִיוּ

גְלוּתֵהוּן. יָאוֹת בְּעֵי בְרִי, אֲבָל אֵינִישׁ מִסְתַּכֵּל וַיִּנְדַע
 יְתִיב, יַעֲקֹב דְּמִתְלַף עִם וַיְחִי, קִדְּשׁ. וְעַל דְּנָא רָזָא
 אֲמַרִין, יַעֲקֹב בְּחַר יְתִיב סְפִירָא בְּכוּרֵי יִקְרָא.

רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה נז) וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָ רוּחַ
 לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב גְּדַפָּאִים. לֵב
 גְּדַפָּאִים, דָּא יַעֲקֹב. בְּמָה דִּאֵת אָמַר, תְּחִילת מִן דְּרָגָא
 גְּחִיתת עֲלוּחֵי גְּבִיאִין בְּרַכָּאן בְּמַצְרִים. תָּנָא אָמַר רְבִי
 אָבָא, לְבָא חָמָא, דִּיעֲקֹב דִּתְהוּה בְּמַצְרִים לִית גְּבוּאָתִיה
 מִעֲלִיּוֹתָא. (ס"א דְּאֲרַעָא סְנִינָה) אֲרַעָא סְנִינָה.

תָּא חַזִי, לָא זָכִי לְבָרַךְ לְחַד מִבְּנֵיהִי, וְלָא תְהוּה
 בִּידֵיהִי רוּחָא לְבָרַךְ אֱלָא בְּמַצְרִים, פִּד בְּרִיךְ
 יְתַחֲוֹן כָּל חַד וְחַד בְּרָזָא. וְרָזָא (בראשית מב) וַיִּרְא יַעֲקֹב
 כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר בְּמַצְרִים וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה
 תִּתְרָאוּ. תָּא חַזִי, דְּלָא אִיתֵיהִיבַת גְּבוּאָתָא, אֱלָא

לשון הקודש

אמר רבי אבא, הלב רואה, שהיה יעקב
 במצרים אין גבוואתו מעלה. ושהארץ
 שנואהו. ארץ גדולה.

בא ראה, לא זכה לברך את אחד מבניו
 ולא היתה בידו רוח לברך אלא
 במצרים, בשברך אותם כל אחד ואחד
 בסוד, וסוד - (בראשית מב) וירא יעקב כי יש
 שוכר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
 תתראו בא ראה שלא נתנה הגבוואה

שאלת, בני, אבל איש המסתכל ויודע
 אותו, יעקב המהפך עם ויחי הוא קדש,
 ועל סוד זה אומרים, יעקב בחר אותו
 להיות ספיר בכסא הכבוד.

רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה נז) ואת
 דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
 ולהחיות לב גדפאים. לב גדפאים - זה
 יעקב, כמו שנאמר, תחת מהדרגה ירדה
 עליו גבוואת וברכות במצרים. שנינו,

לְתַבִּירִי לְפָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית מב) רְדוּ שְׂמָה
וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, תְּחִילַת כְּרִיסֵי יְקָרָא קַדִּישָׁא, יַעֲקֹב
סְפִיר, דְּאִיהִי מְכִילְתָּא דְדִינָא לְסִטְרִיהּ, אָתָּא
אָמַר, (בראשית לב) לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׂמֹךְ כִּי אִם
יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וְתוֹכַל. אַתְּ
מִשְׁבַּח דְּיַעֲקֹב חָזָא לְסִטְרִיהּ מְכִילְתָּא דְדִינָא, וַיִּזְרַח
לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְגו', וְרָזָא דְמַלְכָּה
(ירמיה ו) אִוִּי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ צַלְלֵי עָרֵב.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כִּד אֲתַגְלִיאוּ מִן יְרוּשָׁלַם,
וְאַעֲדִיאוּ תְדִירָא, וְסַאיב מְסַנְאָה יַת הַיִּכְלָא.
כְּעַדְנָא הָהִיא לֹא סוּבְלַת מְלָכוּתָא לְיִשְׂרָאֵל עַל
חוּבֵיהוֹן, אֶלָּא יִשְׂרָאֵל. בְּגִין דְּהִיא מְתִירֵי גִיסָא,
רַחֲמֵי וְדִינָא.

לשון הקודש

הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְגו', וְסוּד
הַדְּבָר - (ירמיה ו) אִוִּי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי
יִנְטוּ צַלְלֵי עָרֵב.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּשִׁהְגָלוּ מִירוּשָׁלַם
וְהוֹסֵר הַתְּמִיד, וְסַמָּא הַשּׁוֹנֵא אֶת הַיִּכְלָא,
בְּזִמְנָן הָהוּא לֹא סְבָלָה הַמְּלָכוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל מִשּׁוֹם הַסְּאִיחָם, אֶלָּא יִשְׂרָאֵל,
מִשּׁוֹם שֶׁהִיא מִשְׁנֵי צְדָדִים - רַחֲמִים וְדִין.

אֶלָּא לְשִׁבְרוֹי הַלֵּב, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר רְדוּ
שְׂמָה וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, תְּחִילַת כְּפַסַּא הַכְּבוֹד
הַקְּדוּשָׁא, יַעֲקֹב סְפִיר, שֶׁהִיא מַדַּת הַדִּין
לְצַדוּ. בָּא וְאָמַר, (שם לב) לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר
עוֹד שְׂמֹךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁרִיתָ עִם
אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וְתוֹכַל. אַתְּהָ מוֹצֵא
שְׁיַעֲקֹב רָאָה לְצַדוּ מַדַּת הַדִּין. וַיִּזְרַח לוֹ

וּמַלְאָה דְּלֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׂמֵךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל,
 כִּד אַתְּפָרִישׁ בְּסִבְרֵיהּ. יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב עֲלָא
 דָּא מִן דָּא, וּבְנִינְהוֹן הָוּה חוּטְרָא דְּמֹשֶׁה גְּלוּפָא
 מִתְרִין סְטְרוֹי מְשָׁמִייה קְדִישָׁא, חַד רַחֲמֵי בְּדִינָא, וְחַד
 דִּינָא בְּדִינָא.

וְרוּא (במדבר כג) לֹא הָבִיט אֲוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל
 בְּיִשְׂרָאֵל, מִדְּאֵנָּן בְּגִלוּתָא, דְּחִיקוֹן בֵּין שְׁנַאֵי,
 וְאַסְתְּלִיקַת מִטְרוּנֵיתָא מִן מַלְפָּא, וְאַתְרַחֲיַקַת מִנֵּיהּ,
 הוּא יִשְׂרָי שְׁכִינְתָא בִּינְנָא וַיִּפְרְקִינְנָא. וְרוּא (ישעיה מד)
 כֹּה אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ ה' צְבָאוֹת. וַיְחִי חַי,
 (ישעיה סו) כֹּה אָמַר ה' הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי.

בְּנִין עֲלָאָה, שְׁתֵּי רַגְלֵי חַי, לִי רַבְתָּא, י' לַח'
זְעִירְתָּא, ח' לְתִיּוֹ, וַי' לֹו', ו' לְד', הָדָא הוּא
דְּנַפִּיק מִעֲלָאָה. תְּחִילַת פְּרִסְיָה יְקָרָא, מֵאַנְן טַבָּא

לשון הקודש

דְּחֻקִּים בֵּין שׁוֹנְאִים, וְהַסְתַּלְקָה הַמַּלְכָּה
 מִן הַמֶּלֶךְ וְהַתְּרַחֲקָה מִפְּנֵי הוּא יִשְׂרָה
 שְׁכִינְתוֹ בִּינֵינוּ וְיִגְאֲלוּנוּ, וְהַסּוּד שֶׁל (ישעיה
 מד) כֹּה אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ ה'
 צְבָאוֹת. וַיְחִי חַי, כֹּה אָמַר ה' הַשָּׁמַיִם
 כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי.

בְּבִנְיָן הַעֲלִיּוֹן שְׁתֵּי רַגְלִים חַי, לִי
 גְּדוּלָּה י' לַח' קַטְנָה, ח' לְתִיּוֹ, וַי' לֹו', ו'

וְהַמַּלְאָה שֶׁל לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׂמֵךְ כִּי
 אִם יִשְׂרָאֵל, כַּאֲשֶׁר מִתְבָּאָר בְּסִבְרָא.
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲקֹב – זֶה עֲלִיּוֹן מִזֶּה, וּבְגִלְלָם
 הָיָה מִטָּה מֹשֶׁה חֲקוֹק מִשְׁנֵי צְדָדָיו מִשְׁמוֹ
 הַקְּדוּשׁ, אַחַד רַחֲמִים בְּדִין, וְאַחַד דִּין
 בְּדִין.

וְסוּד (במדבר כג) לֹא הָבִיט אֲוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא
 רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל – מִשְׁאֲנוּ בְּגִלוּת

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. הֵינֵנו דְּכַתִּיב, (ישעיה יט) וְנִגַּף ה' אֶת
 מִצְרַיִם וְגו', ב' פְּרִישָׁא. (ישעיה כו) כִּי מַלְא אֹרֹת טַלְדָּ
 א' בְּגִין פְּרִישָׁא.

וּבְגִין דָּא מִתְחַלֵּף בְּחֻדָּא, ב' פְּרִישָׁא גְלוּתָא, א'
 פְּרִישָׁא קְדַמֵּייתָא. תָּא חֲזִי, מָאִי דְכַתִּיב, (ישעיה
 כ) בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָה בְּאֹר ה', בְּגְלוּתָא, אֲתָנוּן
 דְּאֲתַגְזֹר עֲלֵיהוֹן, עַל חוּבִיהוֹן, בְּקוּשְׁטָא בְּדִינָא חֲזוּ,
 בְּאֹרֵייתָא תִּקְנֶתָא, וְתִפְקוּן מִן חֲמָרָא טִינָא, דְּהִיא
 גְלוּתָא, וְתַחֲבו לְנַהֲרָא דִּינִי.

א' רְצוּנו לומר בְּאֶרֶץ, אֲתַצְפִּי אֶתָּא בְּתִינְנָא
 דְּסִיפְרָא דְּאֹרֵייתָא. וְאֲנָא אֲתַפְּלֵג בְּאֶרֶץ, בְּאֶרֶץ
 אֶת מִשְׁכַּח בְּתִינְנָא דְּסִפְרָא דְּאֹרֵייתָא, ר"ן מִתְלַפִּין
 בְּחֻדָּא גְלוּתָא. מָאִי גְלוּתָא דְּמַעְרָאִי. אַרְבַּע (דף ריב ע"ב)
 מָאֵה שְׁנֵין הָהָא אָמַר לְאַבְרָהָם, דִּיהִיא גְלוּתָא לְבְנוּהִי

לשון הקודש

חֲמָאִיקָהּ, בְּאֶמֶת בְּדִין הָיִן בְּתוֹרָה יֵשׁ
 תִּקְנֶה, וְתַצְאוּ מִחֲמַר הַטִּיט, שְׁהִיא גְלוּת,
 וְתִלְכוּ לְאוֹר ה'.

א', רְצוּנו לומר בְּאֶרֶץ, נִרְאִית בְּאָה
 בְּגִזְרַת סֵפֶר הַתּוֹרָה, וְהֵם מִתְחַלְקִים
 בְּאֶרֶץ בְּאֶרֶץ אֶתָּה מוֹצֵא בְּגִזְרַת סֵפֶר
 הַתּוֹרָה, ר"ן מִתְחַבְרִים פְּאֲחָד גְלוּת. מְהִי
 גְלוּת מִצְרַיִם? אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה הָיָה
 אֹמֵר לְאַבְרָהָם שְׁתַּהֲיֵה גְלוּת לְבְנֵי

לְד', זֶה מַה שִׁיּוּצָא מִהַעֲלִיּוֹן. תַּחַת כִּפְסָא
 הַכְּבוֹד מֵאֲבָן טוֹבָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, הֵינֵנו
 מַה שְּׁכַתוּב וְנִגַּף ה' אֶת מִצְרַיִם וְגו', שְׁתִּי
 חֲלֻקוֹת. כִּי מַלְא אֹרֹת טַלְדָּ – מִשׁוּם
 חֲלֻקָּה אַחַת.

וְלָכֵן מִתְחַלְפִים בְּאֲחָד. ב' הַפְּרוּשׁ עַל
 הַגְלוּת, א' הַפְּרוּשׁ הָרֵאשׁוֹן. בֵּא רְאֵה מַה
 שְּׁכַתוּב, בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָה בְּאֹר ה',
 בְּגְלוּת, הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַגְזֹר עֲלֵיהֶן עַל

בְּמִצְרָאֵי, וְכִי הָיִית מְנִיתָא יְתֵהוּן, מָאתָן וְתִשְׁעִין
שְׁנֵין הוּוּ.

תָּא חָזִי, וַיָּמַת יוֹסֵף בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂר שָׁנִים. רַבִּי
שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה ו) הִנֵּה הֶעֱלַמְתָּ הָרָה
וַיּוֹלְדֶת בֶּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עֲמֻנוּאֵל, עֲדוּי וְלִידָה,
דְּאֵתְמַלִּי לְגַלּוּוֹאן וְעִקְתָּן סְנִיאוּן וְעִידוּן בִּישִׁין. וְאִף עַל
גַּב דִּיהוּ בְּאֵלִין, מְטְרוּנִיתָא אֲזִדְעֻזְעַת וְאֵתְרַחַקַת מִן
בְּעֵלָה, תְּהֵא עֲמֻנָא בְּגִלוּתָא, בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂר הוּוּ
גְלוּפָא דְאֵתוּסְפֵי, יְתִרְעִי לְמִימְר וְהוּוּ עֵבֵר מִן גְּלוּתָא
מֵאָה וְעֶשְׂר שְׁנֵין, וּמָאתָן וְתִשְׁעִין, הוּוּ אַרְבַּע מֵאָה
שְׁנֵין, וְלֹא אֵתְמֵנִי גְלוּתָא דִּיעֻקְב, אֶלָּא מְדַמִּית יוֹסֵף.

וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנַי חֲזָיו שְׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמָאת
שָׁנָה, חָבָא רָזָא בְּגִלוּתָא בְּמֵנִינָא, תְּקוּנָתָא
יְהוּן בְּנִינָא דְאֵתְגַלִּיין בְּמַכִּילָתָא דְדִינָא תְּלָתָא גְלוּוֹן.

לשון הקודש

ומתרחקת מבעלה, תהיה עמנו בגלות,
בן מאה ועשר היתה החקיקה שנתוספה.
ירצה לומר שהיה עובר מן הגלות מאה
ועשר שנים ומאתים ותשעים, ויהיו
ארבע מאות שנה. ולא נמנית גלותו של
יעקב אלא משמט יוסף.

ויחי ימי יעקב שני חזיו שבע שנים
וארבעים ומאת שנה. כאן סוד בגלות

במצרים, וכשהיית מונה אותם, מאתים
ותשעים שנים היו.

בא ראה, וימת יוסף בן מאה ועשר
שנים. רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה ז)
הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו
עמנואל. הריון ולדה, שנתמלאו לגליות
ולצרות רבות ועדנים רעים. ואף על גב
שיהיה עמנו, המלכה מזדעזעת

קדמאָה דמַצְרָאֵי, דַּאתְמַתַּל בְּשַׁבַּע שָׁנִין. רַבִּי חֵיִיא
פָּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ב) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם.
בַּעֲבָאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מֵהֶכָּא, (ירמיה לא) מִרְחוֹק ה' נִרְאָה
לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבִיתִךָ וְגו'. הֶכָּא רָזָא
בְּגִלוּתָא תְּקַנְתָּא יְהוֹן בְּנוֹהֵי דִישְׂרָאֵל. מִשְׁתְּרֵי גְלִיָּיא
וְיִתְרַעֵי לְמִימְרֵי, יְהוֹן בְּנִיא קַדִּישָׁא דַּאתְגַּלּוֹן עַל
חוּבֵיהוֹן בְּדִינָא, שָׁנִין סְנִיאִין יְהֵא. (ויקרא כו) שְׁבַע
כַּחֲטָאֵתִיכֶם, (בראשית ד) כִּי שְׁבַעְתִּים יוֹקֵם קָו, בְּגִלוּתָא
קַדְמָאָה דְּמַצְרָאֵי, דְּהִיא זַעֲרָא.

תַּנְיִינָא, גְּלוּתָא דְּשׁוֹפְטִים, דַּאתְמַתַּל לְאַרְבַּעִים
שָׁנִין, בְּשַׁבַּע דְּאִינְהוּ סְנִיאֵי מִנִּיהּ. תְּלִיתָאֵי,
גְּלוּתָא דְּאַנְן בֵּיהּ אַרְיָכָא, דַּאתְמַתַּל לְמָאָה שָׁנִין,
לְאַרְבַּעִין וְחֵינּוּ דְּגַלֵּי עֲלָאָה דְּאָמַר (דניאל יב) וּמַעַת

לשון הקודש

לומר שיהיו הבנים הקדושים, שהגלו על
מטאיהם בדין, שנים רבות יהיה, (ויקרא כו)
שבע כחטאתיכם, (בראשית ד) כי שבעתים
יָקֵם קָו, בגלות הראשונה של מצרים
שהיא קטנה.

שנית - גלות השופטים שנמשלה
לארבעים שנים, בשבע שהם רבים
ממנו. שלישית - הגלות שאנו בה,
ארבה, שנמשלה למאה שנים,

במנין, תקוני הגלות שיהיו הבנים
במדת הדין שלש גלות. ראשונה של
מצרים, שנמשל בשבע שנים. רבי חייא
פָּתַח וְאָמַר, (שיר ב) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם בַּעֲבָאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת וְגו'.

רבי שמעון אמר, מפאן (ירמיה לא) מִרְחוֹק
ה' נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבִיתִךָ וְגו'.
פאן סוד הגלות, התקנה שיהיו בני
ישראל משחררים מגלות, ויתרצה